

Narcís Puigdevall al despatx de casa seva, al carrer Major de Cassà.

Narcís Puigdevall, veí de Cassà de la Selva

Joan Codolà Surís

Nascut a Camallera (Alt Empordà) el 16 d'octubre de 1928, el 3 de setembre de 1974 es va casar amb la cassanenca Montserrat Gener i Huix i des d'aleshores va ser un ciutadà més d'aquest poble del Gironès, en el qual va morir el 19 de febrer de 1999, als 70 anys d'edat. Per les relacions familiars de la seva nova parentela i pel bon historial que se li coneixia, no va tardar gens a incorporar-se a la vida normal de la vila, com un membre més i distingit, si bé la seva innata discreció l'inclinaven a voler passar desapercebut.

Però en un poble no tarda a conèixer-se tothom ben aviat i no podia deixar-se passar per alt un valor com el seu.

Faceta de publicista

L'abril del 1975 ja va fer palesa la seva integració als assumptes aleshores d'actualitat a la vila, fent una valuosa aportació a la polèmica endegada sobre la veritable grafia

del nom de Cassà, fent pública –per mitjà de la revista *Llumiguia* núm. 295– una prova incontrovertible del parer de l'il·lustre historiador Antoni Rovira i Virgili.

Les seves col·laboracions –massa espaiades per dissort– a la revista local continuaren al llarg dels anys. I així hi trobem coses seves d'escorcoll de l'antigor, publicades des del 1979 al 1986. I sabíem que tenia altres coses en preparació, si bé darrerament l'agreujament de la seva malaltia no li permeté donar-los forma definitiva.

Igualment interessants foren les seves aportacions a *Drecera*, portaveu de la Colla Excursionista Cassanenca, des de l'any 1980, amb articles d'estudi del passat del poble. També cooperà a l'èxit d'alguna de les festes literàries de la Colla, i també féu de jurat dels seus premis literaris, durant més de 6 anys, encara que la seva ingènita modestia feia que no volgués figurar i moltes vegades la seva positiva labor no arribava al domini públic.

Tot això compaginant-ho amb les seves tasques diríem «oficials» d'investigador i autor de diversos estudis de més àmplia vola-

da geogràfica que els estrictament locals i que no citem perquè s'escapa dels nostres objectius i són, per altra part, de coneixement general.

Faceta política

La seva vinguda al poble va coincidir pràcticament amb l'estrena d'això que ara en diem democràcia.

La seva experiència, relacions i coneixements foren capitals i posats a la disposició del seu poble adoptiu.

El seu paper no es limità al que podríem dir-ne assessorament teòric, sinó que no defugí la integració en la militància activa.

Fins i tot formà part de les candidatures del partit que ell considerà més bo per als interessos locals, en les eleccions del 1983 i 1987, que guanyaren.

Si bé, la seva presència era, com sempre, discreta, als últims llocs de la llista, ja que no l'atreien les posicions preeminents sinó deixar constància dels seus ideals i ajudar en tot el que calgués.

Ajuda que seguí donant en les següents confrontacions electorals. Malgrat que el seu nom no constés a les candidatures, la seva experiència, com s'ha dit al principi de l'apartat, fou importantíssima en l'assessorament i decisiva per als resultats finals favorables.

Faceta gastronòmica

Era un bocafi de categoria.

Tenia una àmplia i provada cultura gastronòmica experimentada, no

Narcís Puigdevall amb l'alcalde de Cassà de la Selva, Josep M. Dausà, durant la presentació d'un estudi local.

solament teòrica. Sabia on eren les coses que li abellien i sabia trobar-les per oferir-les als seus amics, tant li feia que es tractés de menjar com de beure.

I sabia, sobretot, preparar-les i animar-les donant-los aquell toc de distinció i qualitat d'un bon gurmè.

Però, encara que ell tenia el gust per la bona taula, el posava sempre, especialment, al servei dels seus comensals, fossin humils o de categoria.

Aquest donar-se als altres el demostrà en mantes ocasions i fins i tot quan la gravetat de la malaltia no li permetia fruir-ne personalment, Puigdevall es delia per preparar els millors requisits per als convidats i amics, sense donar-li la més petita importància.

Una mostra més de la seva discreció.

Faceta humana

Ací cabrien moltes coses, algunes més positives i altres no tant, com en tota persona. I més en un caràcter tan remarcable.

Extremament positiu fou el seu tracte humà, que el portà a aconseguir fermes amistats entre molts que el tractaren i li foren fidels fins al darrer instant.

Com a mostra de les no tan favorables es conten algunes anècdotes que acaben d'arrodonir el personatge que hem procurat —amb no gaire fortuna— de retratar parcialment.

I era la seva intransigència per a certes coses. Per exemple, les seves fílies i fòbies en el terreny esportiu encara que, discret com sempre, no les expressava cridant ni ridiculitzant l'oponent sinó amb procediments educats; però fermes, demostratius de les seves ineluctables simpaties.

Resum

En fi, un home vingut a Cassà des de fora; però que gairebé tothom considerava un cassanenc més. I que, com a tal, gaudia d'una certa aurèola que farà que la gent el trobi a faltar encara que ell, voluntàriament, s'hagués volgut mantenir en un pla, com sempre, discret.

Joan Codolà i Surís és exdirector de la revista *Llumiguia*, de Cassà de la Selva.

Narcís Puigdevall amb la seva dona, la cassanenca Montserrat Gener.